

Hong Nguyen

Suy niệm Lời Chúa Chúa Nhật Lễ Lá - Năm A - Lm. Huân Minh

XXXXXXXXXXXXXXXX **TIN MỪNG : Mt 27, 11-54**

XXXXXXXX **NGHĨ TÔI TRUNG CẢ CHÚA**

Lá Lá là việc tưởng niệm cuộc vào thành Giêrusalem cách long trọng.

Biên cảnh này cho chúng ta thấy gì của Ngài đã đến. Ngài sắp phải bước vào cái chết để đem lại ơn cứu độ và sắp phải sinh, như hạt lúa mì cần phải mọc thì mới nảy mầm và kết trái. Trước đó, nhiều lần như ngày Do Thái chúng đi lễ phố mừng lễ Ngài, như ngày Ngài chết, chúng thấy nhiều dân chúng đến tôn Ngài lên làm vua, như ngày Ngài cũng chết. Còn lúc này gì đã đến và đã đến thật rồi.

Kể đến, với Chúa nhật Lễ Lá, chúng ta tôn kính Đức Kitô là Vua.

Đây là lần đầu tiên trong suốt cuộc đời trần thế, Chúa Giêsu đến ý để dâng chúng ta tung hô với Ngài là Vua: Chúc mừng Đức ngài nhân danh Chúa mà đến. Và cũng chính vì phong cách sống này mà Ngài đã bị kết án tử hình. Bên án của Ngài được viết bằng ba thứ tiếng: Do Thái, Latinh và Hy Lạp: Giêsu Nagiarét, vua dân Do Thái. Chính Ngài đã xác quyết trước tòa án Philatô: Tôi sinh ra và đến trong thế gian là để làm chứng cho sự thật. Ai tôn trọng sự thật thì nghe tiếng tôi. Sớm rồi vì vì sống quỳ trước Ngài là sống quỳ trước yêu thương và an bình, sống quốc gia sự sống và chân lý.

Sau cùng, Chúa nhật Lễ Lá nhắc cho chúng ta biết về giá trị của những đau khổ.

Thật thế, sống trên đời là phải đi đến với khổ đau, bởi vì Lễ Lá đến đưa chúng ta vào cuộc sống khổ của Chúa, chúng ta chiêm ngắm cái chết đau đớn của Ngài trên đống Canvê. Khi chấp nhận vác thập giá mình mà bước theo Chúa, chúng ta cũng chia sẻ gánh nặng của Ngài. Thật như người đi quan trọng không phải là vác đi trong than khóc, mà vác đi trong hy vọng. Bởi vì với Chúa Giêsu, thập giá và phôi sinh không thể tách rời nhau. Với Chúa Giêsu,

đau khổ và sợ chết không đẩy con người vào ngõ cụt, mà trái lại đem con người tiến bước trên con đường đời mới ngày phôi sinh.

Với tất cả những đau đớn đó, ta thấy đau khổ về mặt lý của Lá, đó là vì vua của chúng ta đang tiến lên, vì vua đã bệnh về nhân vật, đã xoa dịu mọi đau khổ thực xác cũng như tinh thần của con người, thế nhưng chính vì vua này lại thu tích tất cả những đau khổ thực xác cũng như tinh thần của con người vào trong chính bản thân của mình để chết đi mới tiến thay cho tất cả và đã mở ra cánh cửa vào cõi phúc trường sinh. Và đó cũng chính là niềm hy vọng của chúng ta, bởi vì đau khổ là đường lên Ánh sáng, gian khổ là đường về Vinh quang và Thành giá là đường đến với Sự Phôi Sinh.

Ngày Lá cho ta chứng kiến những đau đớn thay bất ngờ của cuộc đời và của lòng người. Dân chúng vì mọi hận hoan cảm cảnh lá đón tiếp Chúa đã lập tức quay lại la ó kết án Chúa. Chúa Giêsu vì mọi lòng trông vào thành nên một ông vua nay đã phải đứng trước tòa Philatô như một tội nhân. Giuđa vì ăn chung một bánh, uống chung một chén với Thầy đã vùi vàng ra đi nộp Thầy. Các môn đệ vì mọi người đứng bên với Thầy nay đã bỏ trốn. Phêrô vì mọi hăng hái theo sát chết bên Thầy đã mau chóng hèn nhát chối Thầy.

Hình ảnh người tôi tớ của Thiên Chúa đã quên nhiệm vụ của Chúa Giêsu, Đấng đã đến và sống theo tinh thần của một người tôi tớ phục vụ, và cả xin nhận tội tha thứ, trong khi đó người Do Thái lại muốn một Thiên Chúa phải trừng phạt những kẻ mà họ cho xấu xa, như quân La Mã đã đem lại sự dè dặt và thối nát cho đất nước, họ không chấp nhận Chúa Giêsu giao du tiếp xúc với người thu thuế và tội lỗi, họ muốn một Thiên Chúa phải đáp ứng ngay lập tức những đòi hỏi của họ. Chính vì Đấng Giêsu đã không như họ mong đợi, nên những người Do Thái đã muốn nắm tay Philatô để loại bỏ Ngài.

Ta thấy Chúa Giêsu Ngài đã bình thản trước mọi biến cố vì Ngài muốn để thánh ý Chúa Cha nên trọn. Ngài biết những cam go trước mắt, thế nhưng, Ngài vẫn mạnh mẽ tiến lên Giêrusalem. Ngài biết đó biến án đang chờ Ngài, nhưng "Giê" đã biết tình yêu đã tiến. Giê đã đi. Ngài phải lên Giêrusalem để thi hành thánh ý Chúa Cha là cứu đời gian trần. Đây là đường lúc khi Ngài can đảm đi đến khó khăn.

Chúa Giêsu trong thân phận con người, Ngài cũng cảm thấy đau khổ vì bị đày đọa bởi, người thân quay lưng chống lại. Biết bao nỗi khổ đã từng cam kết sự uống chén đắng cùng Thầy, sự theo Thầy cho đến cùng, những những nỗi khổ này chỉ như gió thoảng mây bay. Ngài hiểu thấu sâu xa tính mạng của tình người. Tình người dễ phôi phai. Lòng người dễ thay đổi.

Nhưng, dù vậy, Ngài vẫn trung thành với tình yêu của mình. Ngài vượt qua mọi trở ngại để dâng thân cho người mình yêu. Ngài mãi mãi trung tín trong tình yêu vì đã yêu thì "yêu cho đến cùng".

Chúa Giêsu Ngài biết những khổ mà Ngài thi ân sẽ quay lưng chống lại Ngài. Ngài cũng biết rõ các kẻ thù sẽ bắt Ngài trong lúc nguy nan. Ngài cũng biết sẽ đông theo Ngài sẽ dâng hiến để mất mình Ngài vắt thập giá cô đơn trên đường lên Núi Sọ. Thế nhưng, Ngài vẫn can trường, vẫn bền bỉ đi cho đến cùng của tình yêu thương hiến hy sinh.

Và rồi ta thấy trong cuộc khổ nạn của Chúa, chúng ta bắt gặp rất nhiều tình huống tâm trí của đời thường: vụ khốn, phẫn nộ, ghen tị, bất công, nhục nhã, đau khổ, sợ hãi, cô đơn, hèn nhát, cái chết. Nhưng trên hết, chúng ta gặp được một tình yêu. Tình yêu vô cùng lớn của Chúa Giêsu đối với Cha và với nhân loại.

Chỉ có tình yêu mới làm cho mọi khổ đau có giá trị cứu đời. Vậy chúng ta hãy cảm nhận thật sâu nỗi khổ đau thân xác và tinh thần của Chúa Giêsu, nhưng đừng quên nhìn ra tình yêu bao dung nồng nàn đối với từng người phẫn nộ của Ngài. Mọi gì chúng ta có thể đón nhận nhưng gai góc của cuộc đời với thái độ của Chúa Giêsu. Càng suy nghĩ về cuộc khổ nạn, chúng ta sẽ thấy mình càng yêu thánh giá của Chúa hơn, yêu thánh giá của mình hơn và kính trọng thánh giá của người khác hơn.

Cái chết của Đấng Kitô trên thập giá là một mất mát nghiêm trọng. Mất mát nghiêm trọng, bởi vì chúng ta không thể hiểu được tại sao Con Mất Thiên Chúa đã phải trải qua mất thân phận đau đớn như thế? Mất mát nghiêm trọng, bởi vì mất cách nào đó, người ta có niềm tin cũng cảm thấy mình đã thất bại vào việc đóng đinh này. Chúng ta tuyên xưng rằng Ngài đã chịu đóng đinh vì chúng ta và để cứu rỗi chúng ta, nghĩa là chính do tội lỗi của chúng ta mà Ngài đã phải treo trên thập giá. Tội lỗi của chúng ta ngày nay, cho dù cách xa 2000 năm, vẫn là một tội lỗi, một tội lỗi reo hò, một sự vô hoan chính mất cái đinh đóng vào thân thể Ngài...

Với tất cả những đau đớn đó, Chúa Giêsu mới giúp chúng ta nhìn lên thập giá, nơi Ngài đã bị treo lên trong tội lỗi khổ đau. Nhìn lên thập giá của Ngài để thấy được án phạt của tội lỗi. Nhìn lên thánh giá của Ngài để thấy được tình yêu bao la của Thiên Chúa. Phải, bên kia sự đả kích của tội lỗi, Chúa Giêsu chờ đợi chúng ta nhìn thấy được tình yêu của Thiên Chúa: một tình yêu không ngừng tha thứ, một tình yêu vượt lên trên mọi tội lỗi, mọi tiêu chuẩn phán đoán, mọi khát vọng của chúng ta.

Trong nhữ ng ngày thánh này, chúng ta phả i tìm thấ i giố đố c lờ i chồ m rấ i cuố c khồ nồ n cầ a Chúa Giêsu. Hã đố cho tâm tình, lờ i nói và hành đố ng cầ a Chúa Giêsu thồ m nhuồ n và biồ n đố i chúng ta. Trong cuố c khồ nồ n cầ a Chúa, chúng ta bắ t gắ p rồ t nhiồ u tình huồ ng tắ m tồ i cầ a đố i thồ ng: vu khồ ng, phồ n bắ i, ghen tồ ng, bắ t công, nhồ c nhắ, đau khồ, sồ hắ i, cô đố n, hèn nhát, cái chồ t... Nhữ ng trên hồ t, chúng ta bắ t gắ p mắ t tình yêu. Tình yêu vô cù ng lờ n cầ a Đố c Giêsu đố i vớ i Chúa Cha và nhâ n loồ i. Chồ có tình yêu mắ i làm cho mắ i khồ đau có giá trồ cầ u đố .

Lm. Huồ Minh
Kính chuyồ n:
Hồ ng
